

เอกสาร และการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการสอบแต่ละครั้ง จำเป็นจะต้องมีจุดมุ่งหมายในการสอบ และเพื่อที่จะบรรลุความมุ่งหมาย แบบสอบที่สร้างขึ้นจะต้องมีคุณลักษณะที่ดีด้วย ดร. ชวาล แพร์ทกุล เสนอว่าแบบสอบที่ดีนั้นต้องมีลักษณะดังนี้

1. มีความเที่ยงตรง (Validity) อาจเป็นความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) ตามโครงสร้าง (Construct Validity) ตามสภาพ (Concurrent Validity) หรือตามพยากรณ์ (Predictive Validity)
2. มีความยุติธรรม (Fair)
3. ง่าย (Simple)
4. มีความยาวเป็นเยี่ยงอย่าง (Exemplary)
5. มีความจำเพาะเจาะจง (Definite)
6. มีความปรนัย (Objectivity)
7. มีประสิทธิภาพ (Efficiency)
8. มีอำนาจจำแนก (Discrimination)
9. มีความยากพอเหมาะ (Difficulty)
10. มีความเชื่อถือได้ (Reliability)¹

เดวิด พี. แฮร์ริส (David P. Harris) กล่าววว่า

แบบสอบที่ดีจะต้องมีคุณลักษณะ 3 ประการ คือมีความตรง (Validity) ความเชื่อถือได้ (Reliability) และการสามารถนำไปใช้ได้ (Practicality or Usability) ความประหยัดในเรื่องค่าใช้จ่าย การดำเนินการสอบ การตรวจ

¹ชวาล แพร์ทกุล, เทคนิคการวัดผล (พิมพ์ครั้งที่ 5, กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2516), หน้า 123.

โทษะแนน และการตีความหมายของคะแนน²

เจ. เอกการ์ โลห์ (J. Edgar Lowe) เสนอว่าแบบสอบที่ดีควรจะ

1. ครอบคลุมเนื้อหาที่ได้ให้นักเรียนเรียนรู้ทั้งหมด โดยการสุ่มตัวอย่างเนื้อหาที่เป็นตัวแทนที่เหมาะสม
2. ขอบสอบทุกข้อในแบบสอบ ควรจะอยู่ในลักษณะที่ถูกต้องในแง่สถิติ
3. แต่ละข้อสอบ ควรจะมีคำตอบที่ถูกต้องเพียงคำตอบเดียว และตัวดวงจะทองเป็นตัวดวงที่
4. ขอบสอบควรจะเริ่มจากสิ่งง่ายไปหาสิ่งที่ยาก เพื่อเป็นการให้กำลังใจแก่นักเรียน และลดความเครียด เมื่อนักเรียนทำข้อสอบ
5. คำสั่ง ไม่ว่าจะเป็นการเขียนหรือการพูดปากเปล่าจะต้องใช้คำพูดง่าย ๆ และกระชับ เพื่อว่านักเรียนจะเข้าใจอย่างถูกต้องว่าจะต้องทำอะไร และถ้าเป็นไปได้ควรมีตัวอย่างประกอบด้วย³

การที่จะได้มาซึ่งแบบสอบที่ดีดังกล่าว จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีความสัมพันธ์ในการสร้างแบบสอบ นอร์แมน อี. กรองลันด์ (Norman E. Gronlund) เสนอว่าควรมีลำดับขั้น ดังนี้

1. ตั้งผลการเรียนรู้ที่เป็นความคาดหวังไว้ โดยศึกษาจากตารางวิเคราะห์จุดมุ่งหมายทางการศึกษา (Taxonomy of Educational Objectives) ของบลูม (Bloom, 1956) และ แครทโวล (Krathwohl, 1964) ซึ่งได้จำแนกจุดมุ่งหมาย

²David P. Harris, Testing English as a Second Language (New York: McGraw-Hill Book Co., 1969), pp. 13 - 23.

³J. Edgar Lowe, "Are You Fair in Your Grading?" English Teaching Forum Special Issue: The Art of TESOL, Part 2, Vol. 8, No. 3 & 4 (1975), 327.

ทั่วไปของการสอนออกเป็น 3 ด้าน (Domains) ใหม่ คือ ด้านพุทธิปัญญา (Cognitive Domain) ด้านความสนใจและทัศนคติ (Affective Domain) และด้านทักษะเกี่ยวกับกลไก (Psychomotor Domain)

2. นิยามผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ในรูปของพฤติกรรมที่แน่นอนและสังเกตได้

3. ทำโครงการเนื้อหาที่ต้องการจะสอบ

4. ทำตารางวิเคราะห์รายการ (Table of Specifications) ซึ่งจะเป็
เครื่องแสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างผลการเรียนรู้ และ เนื้อหาวิชาควยน้ำหนัก (Weight) ที่กำหนดให้ โดยคำนึงถึงความสำคัญของแต่ละรายการ การใช้เวลาสอนมากน้อยอย่างไร ในหลักสูตร และสิ่งอื่น ๆ อีกที่เห็นว่าสามารถจะมา เป็นเกณฑ์ในการให้น้ำหนักของแต่ละรายการในตารางได้ ตารางจะช่วยแสดงจำนวนข้อสอบที่สามารถวัดผลการเรียนรู้และ เนื้อหาวิชาในลักษณะสมดุล (Balanced Manner) ดังตัวอย่างนี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 1 แสดงการจำแนกผลการเรียนรู้และเนื้อหาวิชาของการสอบ⁴

หัวข้อเนื้อหาวิชา ผลการเรียนรู้	บทบาทของ การสอบต่อ การสอน	หลักใน การสอบ	การวางแผน ในการสอบ	รวม จำนวนข้อสอบ
รู้ความหมายของคำ	2	4	4	10
รู้ระเบียบวิธี	2		3	5
รู้ Taxonomy Categories			5	5
เข้าใจหลักการต่าง ๆ	2	6	7	15
เข้าใจการนำไปปรับปรุง การสอน	4		11	15
สามารถจำคุณลักษณะ เฉพาะ ผลการสอบ			10	10
รวมข้อสอบ	10	10	40	60

⁴อนันต์ ศรีโสภาก, รายงานการพัฒนากการทดสอบมัธยมศึกษา (กรุงเทพฯ : กองส่งเสริมและวัดผลการศึกษา กรบวิสามัญ กระทรวงศึกษาธิการ, 2515), หน้า 14.

5. การใช้การวิเคราะห์รายการในการสร้างข้อสอบ⁵

ลำดับชั้นของ นอร์แมน อี. กรองลันด์ (Norman E. Gronlund) ในการสร้างแบบสอบ คือ ลักษณะทั่ว ๆ ไป ในด้านการสอบภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศนั้น เดวิด พี. แฮร์ริส (David P. Harris) นักภาษาศาสตร์ผู้เชี่ยวชาญเรื่องการสอบได้เสนอลำดับชั้นไว้ว่า

1. การเตรียมแบบสอบ
 - 1.1 กำหนดจุดมุ่งหมายของรายวิชาโดยทั่วไป
 - 1.2 แยกจุดมุ่งหมายของรายวิชาโดยทั่วไปออกเป็นในรูปแบบของเนื้อหาวิชา
 - 1.3 สร้างรูปแบบของแบบสอบ ได้แก่การกำหนดจำนวนข้อและเวลา
2. การเตรียมข้อสอบและคำอธิบาย
3. ทบทวนข้อสอบใหญ่ถูกต้องตามต้องการ
4. ทดลองใช้ข้อสอบและวิเคราะห์ข้อสอบ เพื่อหาระดับความยาก อ่านาจำแนก คุณประสิทธิภาพของตัวลอง และบันทึกผลลัพท์ของการวิเคราะห์ข้อสอบ
5. รวบรวมข้อสอบที่คัดเลือกแล้วเป็นแบบสอบชุดสุดท้าย
6. นำแบบสอบนั้นไปใช้จริง⁶

ส่วนเรื่อง การเขียนตามคำบอกนั้น ลำดับชั้นในการสร้างแบบสอบจะเป็นไปในรูปของลำดับชั้นของการสร้างแบบของ นอร์แมน อี. กรองลันด์ (Norman E. Gronlund) และ เดวิด พี. แฮร์ริส (David P. Harris) กล่าวคือ

1. ศึกษาจุดมุ่งหมายโดยทั่วไป และความมุ่งหมายเฉพาะว่าเป็นอย่างไรจะเป็นในด้าน (Domains) โคของบลูม (Bloom) หรือ แครทโฮล (Krathwohl)

⁵Norman E. Gronlund, Constructing Achievement Tests (New Jersey: Prentice-Hall, 1968), pp. 13 - 21.

⁶Harris, op. cit., pp. 94 - 110.

2. สร้างตารางวิเคราะห์รายการ (Table of Specification)
3. สร้างแบบสอบ ครูอาจแต่งบทความเอง หรือคัดลอกจากที่อื่นก็ได้ แต่ต้องให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการสอบ และตารางวิเคราะห์รายการ
4. ทดลองใช้แบบสอบ (Pretesting)
5. วิเคราะห์ผลการสอบ (Item Analysis) เพื่อหาอำนาจจำแนก (Discrimination Power) ระดับความยาก (Level of Difficulty) ความตรง (Validity) และความเชื่อถือได้ (Reliability)
6. เลือกข้อสอบที่ดีมีคุณภาพเหมาะสม ซึ่งอาจเป็น คำ วลี หรือประโยค
7. นำแบบสอบที่คัดเลือกข้อสอบไว้แล้วไปทดลองใช้อีกครั้งหนึ่ง หรือ
8. นำไปดำเนินการสอบกับประชากรจริง

การวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบสอบความสามารถในการเขียนตามคำบอกภาษาอังกฤษนี้เท่าที่ใดคนควาและสำรวจดู ปรากฏว่ายังไม่มีผู้ทำการวิจัยเรื่องนี้ในประเทศไทยเลย แม้แต่ในต่างประเทศก็มีเป็นจำนวนน้อยมาก ส่วนมากเป็นการสร้างแบบสอบวัดทักษะหรือเนื้อหาวิชาประเภทอื่น เช่น แบบสอบการเขียนสะกดคำ แบบสอบผลสัมฤทธิ์ไวยากรณ์อังกฤษ แบบสอบความพร้อมในการอ่าน หรือถ้าจะมีการสร้างแบบสอบความสามารถก็จะเป็นรายวิชาอื่น เช่น เลขคณิต ภาษาไทย วิทยาศาสตร์ ดังนั้นในการเสนอการวิจัยที่เกี่ยวข้องนี้ ผู้วิจัยขอเสนอเป็นสองประการ คือ

1. การสร้างแบบสอบประเภทอื่น ๆ ทั่วไป
2. การสร้างแบบสอบการเขียนตามคำบอก

ในด้านกรสร้างแบบสอบประเภทอื่น ๆ ทั่วไปนั้น ในต่างประเทศได้มีผู้สร้างแบบสอบขึ้นอยู่มากพอสมควร อาทิ

ในปี ค.ศ. 1946 - 1957 โรเบิร์ต ลาโด (Robert Lado) ได้สร้างแบบสอบความเข้าใจในการฟัง (Test of Aural Comprehension) สำหรับนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ และมีความประสงค์จะศึกษาต่อในวิทยาลัยของประเทศ

สหรัฐอเมริกา⁷

ปี ค.ศ. 1947 - 1956 Educational Testing Service จัดทำแบบ
สอบภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศ (English Examinations for
Foreign Students) ที่มีความประสงค์จะเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยของประเทศ
สหรัฐอเมริกา แบบสอบแบ่งออกเป็น 3 ตอน กล่าวคือ ตอนที่หนึ่ง เป็นการสอบเรื่อง
ความเข้าใจในการอ่าน ความเข้าใจในการฟัง และการออกเสียง ในตอนที่สอง ทดสอบ
การเรียงความภาษาอังกฤษ และตอนสุดท้าย เป็นการสอบภาษาอังกฤษเทคนิค
(Scientific English)⁸

ปี ค.ศ. 1950 โรเบิร์ต ลาโด (Robert Lado) และ อาร์. ดี. แอนเดรด
(R.D. Andrade) สร้างแบบสอบการฟังภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชาวญี่ปุ่น (Test
of Aural Perception in English for Japanese Students) เป็นการสร้าง
เพื่อการวิจัยโดยเฉพาะ ใช้วิธีดำเนินการสอบปากเปล่า มีแบบสอบ 1 ชุด และสมุดคู่มือ
สอบรวมทั้งสิ้น ๗๘ หน้า ใช้กระดาษคำตอบแยกต่างหาก เวลาในการทำสอบ 30 นาที
ไม่ได้บอกรายละเอียดเกี่ยวกับความเชื่อถือได้ (Reliability) ของแบบสอบและเกณฑ์
ปกติ (Norms) แบบสอบนี้สร้างเพื่อ English Language Institute, University
of Michigan จัดพิมพ์โดย Folette's Michigan Book Store, Inc.⁹

ปี ค.ศ. 1955 - 1962 Amercian Language Institute ได้สร้าง
แบบสอบการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับผู้ที่ไม่ได้เป็นเจ้าของภาษา (English Usage Test
for Non-Native Speakers of English) มีทั้งหมด 6 ฟอร์ม (Forms) โดยแต่-

⁷Oscar Krisen Buros (ed.), Tests in Print (New Jersey:
The Gryphon Press, 1961), p. 88.

⁸Ibid., p. 87.

⁹Oscar Krisen Buros (ed.), The Sixth Mental Measurements
Yearbook. (New Jersey: The Gryphon Press, 1965), p. 641.

ละฟอร์มมีสมุคคุมืออธิบายวิธีทำ กำหนดเวลาในการทำดังนี้ คือ ฟอร์มเอ (A), อี (E) และเอฟ (F) ใช้เวลาทำ 60 นาที ฟอร์มบี (B), ซี (C) และดี (D) ใช้เวลาทำ 75 นาที ผู้สร้างฟอร์มเอ (A), บี (B) คือ เคนเนท ครอฟ (Kenneth Croft) และ เอ.แอล. เดวิส (A.L. Davis) ผู้สร้างฟอร์มซี (C) คือ แฮร์รี่ ฟรีแมน, เคนเนท ครอฟ และ เอ.แอล. เดวิส (Harry Freeman, Kenneth Croft and A.L. Davis) ผู้สร้างฟอร์มดี (D) คือ เดวิด แฮร์ริส (David Harris) และ วินิเฟรด อี. โจนส์ (Winifred E. Jones) ผู้สร้างฟอร์มอี (E) และเอฟ (F) คือ เดวิด แฮร์ริส (David Harris) และสุดท้าย เลสลีย์ เอ. พาร์เมอร์ (Leslie A. Palmer) เป็นผู้สร้าง ฟอร์มเอฟ (F)¹⁰

ในปี ค.ศ. 1961 - 1962 สถาบันภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมิชิแกน (English Language Institute, University of Michigan) ได้จัดทำแบบสอบสัมฤทธิผล ภาษาอังกฤษของมิชิแกน (Michigan Test of English Language Proficiency) ใช้สำหรับสอบความรู้ด้านภาษาอังกฤษแก่ชาวต่างประเทศที่มีความประสงค์จะเข้าศึกษาต่อ ในมหาวิทยาลัยของประเทศสหรัฐอเมริกา ใช้เวลาในการทำสอบ 75 นาที หรือ 90 นาที ขอบสอบผ่านการทดลองโดย จอห์น อัฟเชอร์, เลสลีย์ พาร์เมอร์, จอห์น แฮร์ริส และ จีร์นคาย เมย์ (John Upshur, Leslie Palmer, John Harris and Geraldine May) จัดพิมพ์โดย Folette's Michigan Book Store, Inc. แบบสอบนี้ จอห์น บี. แครโรล (John B. Carroll) ศาสตราจารย์ในวิชาจิตวิทยาทางการศึกษา มหาวิทยาลัย Harvard กล่าววิจารณ์ไว้ว่าเป็นแบบสอบแบบปรนัย (Objective) จำนวน 100 ข้อ ใน 1 ข้อสอบ มีตัวเลือก 4 ข้อ เป็นข้อสอบไวยากรณ์ 40 ข้อ ข้อสอบศัพท์ 40 ข้อ และความ เข้าใจในการอ่าน 20 ข้อ ข้อสอบแต่ละชนิดไม่ได้กำหนดเวลาทำเฉพาะเจาะจงลงไป และ สมุคคุมือไม่ได้บอกแน่ชัดลงไปว่าเป็นแบบสอบความสามารถ (Power Test) หรือแบบสอบ ความเร็ว (Speed Test) ซึ่งอาจทำให้ผู้เข้าสอบทำข้อสอบไม่ทัน ถ้าใช้เวลาคิดข้อหนึ่ง-

¹⁰Ibid., p. 638.

ข้อใดนานเกินไป แคโรล (Carroll) เสริมว่าในการสอบครั้งหนึ่งมีผู้เข้าสอบ 300 คน โดยมีภาษาแม่ของผู้เข้าสอบแตกต่างกัน 10 ภาษา มีความประสงค์จะเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย 150 แห่ง ค่าเฉลี่ยของคะแนนดิบ เท่ากับ 75.35 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 12.77 ความเชื่อถือได้แบบแบ่งครึ่งข้อสอบ (Split-half Reliability) เท่ากับ .965 และความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด (Standard Error of Measurement) เท่ากับ 3.54¹¹

ในปี ค.ศ. 1961 - 1967 เดวิด พี. แฮร์ริส (David P. Harris) และ เลสลีย์ เอ. พัลเมอร์ (Leslie A. Palmer) ได้สร้างแบบสอบการฟังสำหรับนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง (Listening Test for Students of English as a Second Language) โดยสร้างฟอร์มเอ (A) ในปี ค.ศ. 1961 จำนวน 10 หน้า ฟอร์มบี (B) ในปี ค.ศ. 1962 จำนวน 10 หน้า ฟอร์มซี (C) ในปี ค.ศ. 1964 จำนวน 10 หน้า และสรุปคู่มือรวม สร้างในปี ค.ศ. 1967 ให้ใช้กระดาษคำตอบแยกต่างหาก และใช้เวลาทำแต่ละฟอร์ม 25 นาที การจำหน่ายแบบสอบนี้เป็นลิขสิทธิ์ของ The Agency for International Development and the Bureau of Educational and Cultural Affairs of the U.S. Department of State¹²

ในปี ค.ศ. 1964 - 1970 The College Entrance Examination Board and Educational Testing Service, Educational Testing Service ได้สร้างแบบสอบภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ (Test of English as a Foreign Language) หรือที่เรียกกันย่อ ๆ ว่า TOEFL ขึ้นสำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศที่มีความประสงค์จะเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยสหรัฐอเมริกา การสอบ TOEFL จะมีปีละ 4 ครั้ง คือ ในเดือนมกราคม มีนาคม มิถุนายน และตุลาคม ทำการสอบ

¹¹Ibid., pp. 638 - 640.

¹²Oscar Krisen Buros (ed.), The Seventh Mental Measurements Yearbook Vol. 1 (New Jersey: The Gryphon Press, 1972), p. 549.

ประมาณ 100 ประเทศ เนื้อหาที่สอบ คือ ความเข้าใจในการฟัง ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ศัพท์ ความเข้าใจในการอ่าน และความสามารถในการเขียน การสอบความเข้าใจในการ ฟังนั้นดำเนินการสอบโดยใช้แผ่นเสียงหรือเทป ใช้กระดาษคำตอบแยกต่างหาก แบบสอบมี 4 พอร์ม ใช้เวลาในการสอบ 140 หรือ 160 นาที ค่าธรรมเนียมในการสอบ 10 เหรียญ อเมริกัน รวมทั้งค่าแจ้งผลการสอบจาก Educational Testing Service ไปยังผู้สอบ และมหาวิทยาลัยที่ผู้สอบต้องการเข้าศึกษา 3 แห่ง แบบสอบ TOEFL นี้ จอร์ส โดมิโน (George Domino) ซึ่งเป็นผู้ช่วยศาสตราจารย์ผู้อำนวยการวิชาจิตวิทยาศูนย์แนะแนว มหาวิทยาลัย ฟอร์ดแฮม (Fordham) รัฐนิวยอร์ก (New York) กล่าววิจารณ์ว่า เป็น แบบสอบปหัย ซึ่งแบ่งเป็น 5 ตอน แต่ละตอนมีเวลากำหนดให้ทำแน่นอนลงไป คะแนนแต่ละ ตอนมีฐานที่ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 50 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 10 สัมประสิทธิ์แห่ง ความเชื่อถือได้ โดยใช้สูตรของ คูเคอร์ ริชาร์ดสัน แยกต่างกันตั้งแต่ .84 ถึง .91 นับว่า เป็นที่น่าพอใจ สหสัมพันธ์ของแบบสอบ 5 ตอน มีตั้งแต่ .54 ถึง .79 ได้มีการศึกษาเรื่อง ความตรง (Validity) ของแบบสอบ TOEFL 13 เรื่อง โดยศึกษาเรื่องความตรงตาม สภาพ (Concurrent Validity) 7 เรื่อง ความตรงตามพยากรณ์ (Predictive Validity) 5 เรื่อง และความตรงตามโครงสร้าง (Construct Validity) 1 เรื่อง¹³

สำหรับในประเทศไทย สมประสงค์ สถาปิตานนท์ ได้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง การ สร้างแบบทดสอบเขียนสะกดคำประณปีที่ 1 และศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำของ นักเรียนใน 11 โรงเรียน ในภาคการศึกษา 1 ไร่เมื่อปี พ.ศ. 2507 ผลปรากฏว่าแบบสอบ ที่สร้างขึ้นประกอบด้วยข้อสอบ 60 ข้อ นั้น มีค่าความตรง เท่ากับ .579 และ .775 มีค่า ความเชื่อถือได้ เท่ากับ .970 และความยากง่ายเฉลี่ย เท่ากับ .553 ในการศึกษาผล สัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำของนักเรียนจาก 11 โรงเรียน ในภาคการศึกษานั้น นั้น คะแนนเฉลี่ยที่นักเรียนทั้งหมด 1652 คน ทำได้ เท่ากับ 29.899 มีความเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 18.643 จากการแจกแจงของคะแนนนั้น ปรากฏว่าไม่มีแนวโน้มที่จะโค้งปกติเลย

¹³Ibid., pp. 550 - 552.

หมายความว่า เราอาจแบ่งเด็กออกได้เป็น 2 กลุ่ม คือ เด็กที่มีความสามารถสูงในการเขียนสะกดคำ และเด็กที่ไม่มีความสามารถในการเขียนสะกดคำ ในการศึกษาความแตกต่างในผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำนั้น ปรากฏว่า เด็กหญิงมีผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำสูงกว่าเด็กชาย เด็กที่มีวัยต่างกันมีผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำใกล้เคียงกัน และเด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีผลสัมฤทธิ์สูงกว่าเด็กที่ตกเข้าชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 อย่างเห็นได้ชัดเจน¹⁴

ปี พ.ศ. 2516 นฤมล ภัทรภาณุ ได้ทำการวิจัยเรื่อง การสร้างแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ไวยากรณ์อังกฤษสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่สาม ในโรงเรียนมัธยมแบบประสม ในกรุงเทพมหานคร ปรากฏว่าจากผลการวิเคราะห์แบบทดสอบที่ใช้ทดลองสอบครั้งที่ 2 และ 3 ได้พิจารณาคัดเลือกข้อที่มีระดับความยากปานกลางและอ่านง่ายจำนวน 120 ข้อ ได้แบบสอบที่มีระดับความยากและอ่านง่ายแก่กันนี้ ระดับความยากของแบบสอบอยู่ระหว่าง .18 - .89 อ่านง่ายแก่อยู่ระหว่าง .01 - .70 ค่าความเชื่อถือได้ของแบบสอบฉบับนี้ เท่ากับ .94 ซึ่งเป็นค่าที่สูงมาก แสดงว่าเมื่อนำแบบสอบชุดนี้ไปสอบอีก ก็จะทำให้ค่าที่เชื่อถือได้ คือสามารถรักษาคำแห่งของผู้เข้าสอบไว้ได้ใกล้เคียงตำแหน่งเดิม ค่าความคลาดเคลื่อนในการวัด เท่ากับ 1.26 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 64.07 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 20.95¹⁵

¹⁴ สมประสงค์ สถาปิตานนท์, "การสร้างแบบทดสอบเขียนสะกดคำประถมศึกษาปีที่ 1 และศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำของนักเรียนใน 11 โรงเรียน ในภาคการศึกษา 1" (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2507).

¹⁵ นฤมล ภัทรภาณุ, "การสร้างแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ไวยากรณ์อังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่สาม ในโรงเรียนมัธยมแบบประสม ในกรุงเทพมหานคร" (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต แผนกมัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2516).

ส่วนในด้านการสร้างแบบสอบการเขียนตามคำบอกนั้น ตามที่เกริ่นในตอนต้นแล้ว ว่ามีการสร้างน้อยมาก เท่าที่ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้า มีแบบสอบและการวิจัยเกี่ยวกับการเขียนตามคำบอก ดังนี้

ในปี ค.ศ. 1957 - 1963 บริษัท Richardson, Bellows, Henry Co. Inc. ได้สร้างแบบสอบทักษะทางภาษา และแบบสอบการเขียนตามคำบอก (RBH Language Skills and Dictation Test) การเขียนตามคำบอกมีแผนเสียงเป็นแม่แบบ ใช้เวลาในการทำสอบทั้งหมด 90 - 100 นาที¹⁶

ในปี ค.ศ. 1969 จอห์น คัมบลิว. โอลเลอร์ (John W. Oller) ได้ทำการวิจัยเรื่องการเขียนตามคำบอกเป็นเครื่องมือในการสอบภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง (The Use of Dictation as a Device for Testing ESL Proficiency) ข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้มาจากการประเมินผลการสอบภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองเพื่อการจัดตำแหน่ง (The ESL Placement Examination หรือ ESLPE) ของมหาวิทยาลัยคาลิฟอร์เนีย ที่ลอสแอนเจลิส สุ่มตัวอย่างประชากร จำนวน 100 คน ผลปรากฏว่าค่าสหสัมพันธ์แบบ เพียร์สัน (Pearson's Product-Moment Correlations) ของการเขียนตามคำบอก กับข้อทดสอบอื่น ๆ ในแบบสอบ ESLPE ได้แก่ การสอบศัพท์ การเขียนเรียงความ การจำแนกเสียง และไวยากรณ์สูงสุด ดังแสดงในตารางที่ 2

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

¹⁶Buros, The Seventh Mental Measurements Yearbook Vol. II,
p. 997.

ตารางที่ 2 สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนของส่วนย่อยกับส่วนรวมของแบบสอบ
ESLPE

ESLPE	ESLPE	Grammar	Composition	Phonology	Total	Dictation
Vocabulary		.65	.56	.49	.81	.72
Grammar			.62	.55	.83	.69
Composition				.56	.88	.72
Phonology					.71	.60
Total						.88

และต่อมาตอนปลายปี ค.ศ. 1969 ได้มีการวิจัยเพิ่มเติม โดยปรับปรุงแบบสอบ ESLPE ให้ดีขึ้น และนำแบบสอบที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองคู่สหสัมพันธ์กับแบบสอบแบบโคลซ์ (Cloze Tests) พบว่าการเขียนตามคำบอกมีสหสัมพันธ์กับการสอบแบบโคลซ์มากที่สุด และเมื่อแบบสอบแบบโคลซ์มีความยากมากขึ้น สหสัมพันธ์กับการเขียนตามคำบอกก็จะมีมากยิ่งขึ้น และมีที่น่าสนใจก็คือ แบบสอบการเขียนตามคำบอกและแบบสอบแบบโคลซ์มีลักษณะที่เป็นการรวมทักษะ (Integrated Skills) เหมือนกัน¹⁷

สำหรับประเทศไทย ได้มีการสร้างแบบสอบการเขียนตามคำบอกขึ้นในเดือน มีนาคม พ.ศ. 2518 โดย ลาย เอฟ. บาคแมน (Lyle F. Bachman) และ มาร์ค โพลลาร์ด (Marc Pollard) สร้างแบบสอบการเขียนตามคำบอกขึ้น 2 ชุด ชุดแรกใช้-

¹⁷John W. Oller Jr., "Dictation as a Test of ESL Proficiency," Teaching English as a Second Language, eds. Harold B. Allen and Russell N. Campbell (New York: McGraw-Hill Book Co., 1972), pp.354-356.

เนื้อหาจากหนังสือ The Oxford English Course for Thailand Book 1 เพื่อใช้สอนนักเรียนในจังหวัดขอนแก่น ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นปีแรก และใช้แบบเรียนเล่มดังกล่าว แบบสอบนี้มีจำนวนคำที่ใช้เขียนตามคำบอก 50 คำ จำนวนผู้เข้าสอบ 334 คน ปรากฏว่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 20.48 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 8.58 ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 0.470 คะแนนต่ำสุด เท่ากับ 0 คะแนนจุดกลาง 29.50 และคะแนนสูงสุด เท่ากับ 46 ระดับความยากมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 0.410 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตามแบบ คูเคอร์ ริชาร์ดสัน ที่ 20 เท่ากับ 0.916 ตามแบบ คูเคอร์ ริชาร์ดสัน ที่ 21 เท่ากับ 0.853 ความเชื่อถือได้แบบแบ่งครึ่งข้อสอบ (Split-half Reliability) เท่ากับ 0.941¹⁸

แบบสอบชุดที่สองที่ บาคแมน (Bachman) และ โพลลาร์ด (Pollard) สร้างขึ้น คือ แบบสอบการเขียนตามคำบอกภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาจากอุปกรณ์แปล (JILAP Materials) สำหรับนักเรียนในจังหวัดขอนแก่นที่เริ่มเรียนภาษาอังกฤษเป็นปีแรก และใช้หนังสือเรียนภาษาอังกฤษอุปกรณ์แปล แบบสอบนี้มีจำนวนคำที่ใช้เขียนตามคำบอก 50 คำ จำนวนผู้เข้าสอบ 476 คน คะแนนเฉลี่ยที่ได้ เท่ากับ 18.61 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 13.23 ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน เท่ากับ 0.607 คะแนนต่ำสุด เท่ากับ 0 คะแนนจุดกลาง เท่ากับ 27.00 คะแนนสูงสุด เท่ากับ 46 ระดับความยากมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 0.372 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตามแบบ คูเคอร์ ริชาร์ดสัน ที่ 20 เท่ากับ 0.959 ตามแบบ คูเคอร์ ริชาร์ดสัน ที่ 21 เท่ากับ 0.952 ความเชื่อถือได้แบบแบ่งครึ่งข้อสอบ (Split-half Reliability) เท่ากับ 0.968¹⁹

¹⁸Lyle F. Bachman and Marc Pollard, Report on English Proficiency Tests, Khon Kaen Rural Schools. (Bangkok: Central Institute of English Language, 1975).

¹⁹Ibid.